

UOHSX00CWTHI

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0369/2019/VZ-32196/2019/521/RŠu

Brno: 25. listopadu 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 9. 10. 2019 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Povodí Moravy, s.p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veveří,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) citovaného zákona v souvislosti se správním řízením vedeným Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0190/2019/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Bečva, km 44,135 – 45,855 – revitalizace toku Skalička; Bečva, km 42,480 – 44,135 – revitalizace toku Černotín“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 2. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 2. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-004757, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 029-064033, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 13. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 051-116664,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Povodí Moravy, s.p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veveří – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 cit. zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení

vedeného pod sp.zn. S0190/2019/VZ **nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení** na veřejnou zakázku „Bečva, km 44,135 – 45,855 – revitalizace toku Skalička; Bečva, km 42,480 – 44,135 – revitalizace toku Černotín“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 2. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 2. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-004757, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 029-064033, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 13. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 051-116664, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele – Gardenline s.r.o., IČO 27263827, se sídlem Šeříková 405/13, 412 01 Litoměřice – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky, ke kterému došlo dne 7. 5. 2019, **tedy nejpozději do 17. 5. 2019, ale učinil tak až ve dnech 20. 5. 2019**, kdy prostřednictvím datových zpráv zaslal projektovou dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, **a 27. 5. 2019**, kdy prostřednictvím datové schránky doplnil dokumentaci o zadávacím řízení o žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 22. 2. 2019, 25. 2. 2019, 26. 2. 2019, 28. 2. 2019 a 4. 3. 2019, a to v reakci na výzvu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže učiněnou usnesením č. j. ÚOHS-S0190/2019/VZ-14385/2019/521/RŠu ze dne 23. 5. 2019.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Povodí Moravy, s.p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veverí – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokuta ve výši 7 000,- Kč (sedm tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému – Povodí Moravy, s.p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veverí – ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Povodí Moravy, s.p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veverí – (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil dne 6. 2. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Bečva, km 44,135 – 45,855 – revitalizace toku Skalička; Bečva, km 42,480 – 44,135 –

revitalizace toku Černotín“, přičemž toto oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 11. 2. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-004757, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 029-064033, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 13. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 051-116664 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Předmět veřejné zakázky zadavatel vymezil v bodě 2.1 „Předmět veřejné zakázky“ zadávací dokumentace ze dne 31. 1. 2019 (dále jen „zadávací dokumentace“), kde uvedl, že: *„Předmětem plnění veřejné zakázky je kompletní obstarání všech dodávek služeb a prací souvisejících s předmětem zakázky ,Bečva, km 44,135 – 45,855 – revitalizace toku, Skalička; Bečva, km 42,480 – 44,135 – revitalizace toku, Černotín' spočívající zejména v revitalizaci a podpoře samovolné renaturace vodního toku a nivy, obnově ekostabilizačních funkcí vodních a na vodu vázaných ekosystémů.“*
3. V bodě 2.5 „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky na 361 724 741,50 Kč bez DPH.
4. Z Protokolu o otevírání nabídek ze dne 20. 3. 2019 je patrné, že zadavatel obdržel celkem čtyři nabídky, a to mj. od společnosti Gardenline s.r.o., IČO 27263827, se sídlem Šeříková 405/13, 412 01 Litoměřice (dále jen „navrhovatel“), a vybraného dodavatele – společníků společnosti „Bečva, Skalička – Černotín“ OHL ŽS, a.s., IČO 46342796, se sídlem Burešova 938/17, 602 00 Brno – Veveří, a EUROVIA CS, a.s., IČO 45274924, se sídlem Národní 138/10, 110 00 Praha 1 – Nové Město, sdružených za účelem získání veřejné zakázky na základě „Smlouvy o společnosti“ ze dne 7. 3. 2019.
5. Dne 1. 4. 2019 zadavatel rozhodl o výběru dodavatele (dále jen „rozhodnutí o výběru“), přičemž téhož dne zadavatel odeslal prostřednictvím elektronického nástroje všem dodavatelům, kteří podali nabídky, oznámení o výběru dodavatele z téhož dne (dále jen „oznámení o výběru dodavatele“).
6. Dne 12. 4. 2019 obdržel zadavatel prostřednictvím datové schránky námitky navrhovatele z téhož dne proti oznámení o výběru dodavatele, resp. proti rozhodnutí o výběru (dále jen „námitky“).
7. Zadavatel námitky navrhovatele rozhodnutím ze dne 29. 4. 2019, které bylo navrhovateli odesláno prostřednictvím elektronického nástroje téhož dne, odmítl.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

8. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 7. 5. 2019 návrh navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky (dále jen „návrh“).

9. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, vedené Úřadem pod sp. zn. S0190/2019/VZ (dále jen „správní řízení“).
10. Zahájení správního řízení Úřad oznámil jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0190/2019/VZ-12924/2019/521/RŠu ze dne 9. 5. 2019 (dále jen „oznámení o zahájení správního řízení“), který byl obviněnému doručen téhož dne. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad obviněného upozornil, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdržnému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení.
11. Dne 17. 5. 2019 Úřad obdržel od obviněného prostřednictvím datové schránky vyjádření z téhož dne k podanému návrhu. Téhož dne obdržel Úřad od obviněného prostřednictvím datové schránky a datových zpráv část dokumentace o zadávacím řízení.
12. Dne 20. 5. 2019 Úřad obdržel od obviněného prostřednictvím datových zpráv projektovou dokumentaci k předmětné veřejné zakázce.
13. Vzhledem k tomu, že obdrženou dokumentaci Úřad nemohl považovat za úplnou, neboť část dokumentace o zadávacím řízení obsahující žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace nebyla Úřadu vůbec zaslána, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0190/2019/VZ-14385/2019/521/RŠu ze dne 23. 5. 2019 mj. stanovil obviněnému dodatečnou pětidenní lhůtu k doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení (dále jen „usnesení ze dne 23. 5. 2019“).
14. Chybějící část dokumentace o zadávacím řízení obviněný zaslal prostřednictvím datové schránky dne 27. 5. 2019.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

15. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění za dostatečná, vydal dne 9. 10. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0369/2019/VZ-27566/2019/521/RŠu z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0190/2019/VZ nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele, ke kterému došlo dne 7. 5. 2019, tedy nejpozději do 17. 5. 2019, ale učinil tak až ve dnech 20. 5. 2019, kdy prostřednictvím datových zpráv zaslal projektovou dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, a 27. 5. 2019, kdy prostřednictvím datové schránky doplnil dokumentaci o zadávacím řízení o žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 22. 2. 2019, 25. 2. 2019, 26. 2. 2019, 28. 2. 2019 a 4. 3. 2019, a to v reakci na výzvu Úřadu učiněnou usnesením ze dne 23. 5. 2019. Ve výroku II. příkazu uložil Úřad obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 7 000,- Kč.
16. Doručením příkazu obviněnému dne 9. 10. 2019 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zahájeno řízení o přestupku.

17. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
18. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 16. 10. 2019 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného ze dne 16. 10. 2019

19. Obviněný v podaném odporu předně uvádí, že sankce, která mu byla příkazem uložena, nemůže v tomto případě naplnit preventivní funkci, na kterou se Úřad v příkaze odvolává.
20. Obviněný potvrzuje, že část dokumentace o zadávacím řízení doručoval prostřednictvím datových zpráv podepsaných uznávaným elektronickým podpisem (elektronickou poštou), přičemž tento postup zvolil kvůli technickým problémům s datovou schránkou, které se vyskytly v průběhu doručování. Obviněný přiznává administrativní pochybení, ke kterému na jeho straně došlo, přičemž doplňuje, že hned následující pracovní den, tedy dne 20. 5. 2019 Úřadu doručil kompletní projektovou dokumentaci.
21. Obviněný dále uvádí, že od uvedeného data měl Úřad k dispozici téměř úplnou dokumentaci, ve které absentovaly pouze žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace. Na tuto skutečnost byl obviněný Úřadem upozorněn dne 23. 5. 2019 a chybějící dokumenty neprodleně doplnil dne 27. 5. 2019.
22. Obviněný poukazuje, že v průběhu správního řízení poskytoval Úřadu potřebnou součinnost, na výzvy Úřadu vždy reagoval ve stanovené lhůtě, příp. požádal o její prodloužení. Obviněný akcentuje, že prodlení zadavatele s doručením kompletní dokumentace o zadávacím řízení nebylo projevem jeho liknavého přístupu ke správnímu řízení, ani nemělo charakter obstrukce, ale jednalo se pouze o ojedinělé neúmyslné pochybení, které zadavatel částečně napravil z vlastní iniciativy, resp. neprodleně poté, co na něj byl Úřadem upozorněn.
23. Dle obviněného uložení pokuty přibližně pět měsíců poté, co se dopustil jednání, za které je sankcionován, a to navíc po skončení správního řízení v prvním stupni, v jehož rámci k předmětnému jednání došlo, postrádá z hlediska preventivní funkce smysl.
24. Obviněný je přesvědčen, že porušení § 252 odst. 1 zákona je v této věci zcela marginální. Prodlení obviněného s doručením kompletní dokumentace nelze v tomto případě považovat za skutečnost, která by mohla mít vliv na délku správního řízení. Obviněný dodává, že rekapitulované znění žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace byla vždy součástí odpovědí zadavatele, které měl Úřad k dispozici. Nad to dle obviněného nebyly pro projednání a rozhodnutí věci žádosti o vysvětlení dokumentace relevantní.
25. Prodlení s doručením žádostí o vysvětlení dokumentace tak nemohlo dle obviněného jakkoliv ohrozit nebo dokonce zmařit průběh a účel správního řízení.
26. Dle obviněného ustanovení § 268 odst. 2 písm. c) zákona nestanoví dolní hranici pokuty a je tedy přípustné, aby Úřad uložil toliko symbolickou pokutu, jejíž výše se blíží nule. Takový postup by byl v šetřené věci dle obviněného odůvodněný a navrhuje, aby Úřad ve správním řízení přihlédl k výše popsaným skutečnostem a pokutu alespoň o polovinu snížil.

Další průběh řízení o přestupku

27. Usnesením č. j. ÚOHS-S0369/2019/VZ-28373/2019/521/RŠu ze dne 16. 10. 2019 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
28. Dne 23. 10. 2019 obdržel Úřad stanovisko obviněného, ve kterém uvádí, že: „*skutkový stav nynější věci považuje za nesporný v tom smyslu, že úplnou dokumentaci o veřejné zakázce doručil Úřadu dne 27. 5. 2019, ačkoliv tak měl učinit již dne 17. 5. 2019.*“. Úřad by však dle obviněného měl při stanovení výše pokuty přihlídnout k dalším jednáním obviněného v průběhu správního řízení a vzít v úvahu smysl pokuty z hlediska preventivní funkce trestu. Obviněný dále odkazuje na odůvodnění odporu, na které v podrobnostech odkazuje.
29. Usnesením č. j. ÚOHS-S0369/2019/VZ-29654/2019/521/RŠu ze dne 1. 11. 2019 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
30. Ve stanovené lhůtě (ani později) Úřad neobdržel od obviněného žádné vyjádření k podkladům rozhodnutí.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

31. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, vč. odporu obviněného a na základě vlastních zjištění konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta uvedená ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

32. Před zkoumáním samotného postupu zadavatele Úřad nejprve ověřil postavení zadavatele ve smyslu § 4 zákona.
33. Ustanovení § 4 zákona definuje zadavatele veřejné zakázky, přičemž z odst. 1 písm. e) citovaného ustanovení vyplývá, že veřejným zadavatelem je jiná osoba, pokud
 - a. byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 - b. jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje, může v ní uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu.
34. Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona, je nezbytné kumulativní naplnění podmínky uvedené v bodu 1. výše citovaného ustanovení zákona a alespoň jedné z podmínek uvedených v bodu 2. výše citovaného ustanovení zákona.
35. Pokud jde o naplnění první ze shora uvedených podmínek, tedy že jiná osoba musí být založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, je třeba konstatovat, že zákon nijak blíže nespecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Za účelem objasnění předmětné definice je tudíž nutné vycházet

z relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie [např. rozsudek ze dne 12. 12. 2002 ve věci C-470/99 *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH v. Entsorgungsbetriebe Simmering G mbH*, rozsudek ze dne 15. 1. 1998 ve věci C-44/96 *Mannesmann Anlagebau Austria AG v. Strohal Rotationsdruck GesmbH* či rozsudek ze dne 10. 11. 1998 ve věci C-360/96 *Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV*]. Ze shora citovaných rozsudků lze dovodit, že jako potřeby veřejného zájmu je nutné chápat takové potřeby, na jejichž uspokojování má zájem širší okruh osob. Potřeby veřejného zájmu jsou tedy potřeby, jejichž uspokojování slouží relativně neomezenému okruhu subjektů, jež se nachází na území konkrétního územního samosprávného celku či na území státu jako takového. Jinými slovy řečeno, za potřeby veřejného zájmu je třeba považovat ty potřeby, na jejichž řádném uspokojování má zájem stát, a které sám stát také uspokojuje, případně jejich uspokojování deleguje na jím pověřené subjekty. S potřebami veřejného zájmu se lze setkat v celé řadě oblastí společnosti, typicky mezi ně lze zařadit např. potřeby z hospodářské, sociální, kulturní oblasti či potřeby týkající se zdravotnictví.

36. Za účelem ověření, zda zadavatel uspokojuje potřeby veřejného zájmu, vycházel Úřad mj. ze zákona č. 305/2000 Sb., o povodích (dále jen „zákon o povodích“). Dle § 1 odst. 2 písm. b) zákona o povodích dnem účinnosti tohoto zákona vzniká Povodí Moravy, státní podnik, se sídlem v Brně, Dřevařská 11. Dle § 4 odst. 1 zákona o povodích je hlavním předmětem činnosti Povodí správa vodohospodářsky významných vodních toků, vodních toků tvořících státní hranici, jakož i provoz a údržba vodohospodářských děl ve vlastnictví státu.
37. Dle zakladatelské listiny ze dne 12. 12. 2018¹ (dále jen „zakladatelská listina“) je hlavním předmětem činnosti zadavatele *„výkon správy povodí, kterou se rozumí správa významných vodních toků, činnosti spojené se zjišťováním a hodnocením stavu povrchových a podzemních vod v územní působnosti státního podniku Povodí Moravy a další činnosti, které vykonávají správci povodí podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 305/2000 Sb., o povodích, a souvisejících právních předpisů, včetně správy drobných vodních toků, jejichž správcem byl podnik určen. Z webových stránek zadavatele² pak vyplývá, že se jedná zejména o následující činnosti:*
- *„správu a údržbu významných a určených drobných vodních toků včetně toků hraničních*
 - *provozování a údržbu vodních děl*
 - *zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod*
 - *investiční činnost včetně protipovodňových opatření*
 - *sledování stavu a péči o koryta vodních toků a pobřežních pozemků, přípravu a zajišťování jejich úprav*
 - *poskytování technických, ekonomických a jiných údajů na vyžádání vodoprávních úřadů, podávání podnětů, návrhů a vyjádření pro správní rozhodování na úseku státní správa ve vodním hospodářství*
 - *vytváření podmínek pro oprávněná nakládání s vodami*
 - *spolupráci při zneškodňování havárií na vodních tocích*

¹ dostupné na webových stránkách <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=703613>, ve znění platném k okamžiku zahájení zadávacího řízení – tj. ke dni 6. 2. 2019

² dostupných na <http://www.pmo.cz/cz/o-podniku/predmet-cinnosti/>

- *řízení a ovlivňování hospodaření s vodou v rámci vodohospodářské soustavy*
- *činnost v oblasti plánování podle vodního zákona*
- *činnost akreditovaných laboratoří*
- *geodetické služby*
- *poradenská činnost*
- *výroba elektrické energie*
- *rybné hospodářství.*"

38. Úřad k uvedenému s odkazem na závěry rozsudku Evropského soudního dvora ze dne 15. 1. 1998 ve věci C-44/96 Mannesmann Anglagenbau Austria AG a další/ Strohal Ratationsdruck GesmbH uvádí, že v případě, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu (např. jako část svého předmětu podnikání) a současně vykonává i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. Citovaný rozsudek mj. vyslovuje, že podmínka stanovená v příslušném ustanovení směrnice ES, že subjekt musí být zřízen pro specifický účel uspokojování potřeb v obecném zájmu, nemající průmyslový nebo obchodní charakter, neznamená, že by měl být pověřen jen výkonem takové činnosti. Jestliže základem činnosti zadavatele je správa, provoz a údržba vodních toků a vodohospodářských objektů, nemůže být sporu o tom, že zadavatel přispívá k uspokojování potřeb veřejného zájmu na území povodí Moravy, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.
39. K naplnění druhé podmínky, tedy že právnická osoba založená nebo zřízená za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu nemajících průmyslovou nebo obchodní povahu je financována jiným veřejným zadavatelem, který v ní může uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenovat nebo volit více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu, uvádí Úřad následující. Dle § 1 odst. 4 zákona o povodích funkci zakladatele Povodí jménem státu vykonává ministerstvo zemědělství. Dle zakladatelské listiny je statutárním orgánem zadavatele generální ředitel. Dle bodu 2.1.2. Článku 2 „Zakladatel“ Statutu Povodí Moravy, s. p., ze dne 19. 6. 2001³ ministerstvo zemědělství jmenuje a odvolává generálního ředitele, dvě třetiny členů dozorčí rady a likvidátora. Na základě právě uvedeného Úřad konstatuje, že s ohledem na způsob jmenování statutárního orgánu zadavatele a členů dozorčí rady zadavatele ministerstvem zemědělství, které je jakožto organizační složka státu veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona, je zjevné, že byla naplněna i druhá podmínka.
40. Úřad proto považuje za nesporné, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona, přičemž pro úplnost uvádí, že s ohledem na to, že zadavatel dne 6. 2. 2019 zahájil odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění předmětné zadávací řízení, nemůže být v daném případě ostatně sporu o jeho povinnosti ve vztahu k předmětné veřejné zakázce dodržovat zákon, a to už jen s ohledem na znění ust. § 4 odst. 4, resp. odst. 5 zákona.

Relevantní ustanovení zákona

41. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům

³ dostupného na: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=703613>

zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

42. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
43. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
44. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4 zákona, § 254 odst. 5 nebo 6 zákona nebo § 258 odst. 1 zákona.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

45. Úřad předně obecně uvádí, že v § 252 odst. 1 zákona je zakotvena povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Nezaslání dokumentace o zadávacím řízení v uvedené lhůtě Úřadu podstatně ztěžuje posouzení v návrhu namítaných skutečností a může případně posouzení skutečností uváděných v návrhu, resp. meritorní rozhodnutí o návrhu, zcela znemožnit. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci, přičemž správním řádem obecně je kladen důraz na co možná nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci (viz § 71 správního řádu). Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů (dokumentace o zadávacím řízení) zadavatelem je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení u Úřadu.
46. Vzhledem k zásadnímu významu dokumentace o zadávacím řízení pro rozhodnutí o návrhu je povinnost zadavatele k zaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu Úřadu stanovena zadavateli přímo zákonem a z téhož důvodu je nesplnění této povinnosti kvalifikováno, bez dalšího, jako přestupek v § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
47. Z doručky datové zprávy, jež byla doručena Úřadu společně s návrhem navrhovatele dne 7. 5. 2019, vyplývá, že téhož dne byl zadavateli do datové schránky dodán stejnopis návrhu a ve smyslu § 211 odst. 6 zákona, dle kterého při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky je dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta, tedy i doručen.
48. Úřad v oznámení o zahájení správního řízení obviněného poučil mj. i o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení, a to způsobem dle § 252 odst. 3 a 4 zákona. Zároveň byl zadavatel v oznámení o zahájení správního řízení poučen též o své povinnosti zaslat originály dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. Poslední den předmětné lhůty ve smyslu § 252 odst. 1 zákona připadl na pátek

17. 5. 2019 a obviněný měl tedy povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu nejpozději uvedeného dne.

49. Dne 17. 5. 2019, tedy v zákonné lhůtě, obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele z téhož dne k návrhu navrhovatele a současně s tímto vyjádřením byla doručena část dokumentace o zadávacím řízení. Téhož dne obdržel Úřad datové zprávy od zadavatele obsahující nabídky dodavatelů.
50. Dne 20. 5. 2019 obdržel Úřad prostřednictvím datových zpráv projektovou dokumentaci k předmětné veřejné zakázce.
51. K argumentům obviněného uvedeným v odporu Úřad úvodem uvádí, že obviněný nezpochybňuje závěr Úřadu, dle kterého byla část dokumentace o zadávacím řízení doručena až dne 20. 5. 2019. Obviněný uvádí, že důvodem nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení byly technické problémy s datovou schránkou, které se vyskytly v průběhu doručování dokumentace o zadávacím řízení, kdy *„[z]adavatel se v důsledku zmíněných technických problémů, ve snaze doručit zbývající části dokumentace bez prodlení jiným zákonným způsobem, při nutnosti nové kompletace dokumentů, resp. jejich rozdělení do složek a souborů s ohledem na kapacitu datových zpráv[], dopustil administrativního pochybení, v jehož důsledku dokumentace doručená Úřadu v pátek 17. 5. 2019 nebyla kompletní. Zadavatel však již následující pracovní den, v pondělí 20. 5. 2019, Úřadu doručil kompletní projektovou dokumentaci.“*
52. K tomu Úřad s ohledem na výše uvedené uvádí, že pokud obviněný přistoupil k zaslání části dokumentace o zadávacím řízení Úřadu až poslední den zákonné lhůty, tedy dne 17. 5. 2019, kdy v důsledku technického problému pak nebyl schopen splnit svou zákonnou povinnost, tj. zaslat dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě, nemůže být ani skutečnost, že obviněný hned následující pracovní den své pochybení napravil, liberačním důvodem, neboť se z jeho strany jednalo o pouhé plnění zákonem stanovené povinnosti, za kterou nese odpovědnost výlučně obviněný. V této souvislosti Úřad dále uvádí, že délku prodlení se zasláním dokumentace o zadávacím řízení lze zohlednit při správním uvážení ohledně výše ukládané pokuty (což Úřad učinil již v příkazu – viz bod 68. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
53. Po přezkoumání doručené dokumentace o zadávacím řízení Úřad shledal její nekompletnost, což Úřad dovedl z absence žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, jejichž existence vyplývala z vysvětlení zadávací dokumentace poskytnutých dodavatelům v průběhu zadávacího řízení. Vzhledem k tomu, že obviněný nedoručil Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, stanovil Úřad usnesením ze dne 23. 5. 2019 obviněnému dodatečnou lhůtu 5 dní k doplnění dokumentace o zadávacím řízení.
54. Obviněný ve smyslu uvedeného usnesení ze dne 23. 5. 2019 zaslal Úřadu prostřednictvím datové schránky dne 27. 5. 2019, tedy 10 dnů po lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona, žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, které obdržel prostřednictvím elektronického nástroje ve dnech 22. 2. 2019, 25. 2. 2019, 26. 2. 2019, 28. 2. 2019 a 4. 3. 2019.
55. V návaznosti na výše uvedené Úřad uvádí, že pouze kompletní dokumentace o zadávacím řízení zasláná Úřadu v originále je dokumentací o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 zákona a může být považována za úplnou.

56. Obviněný v odporu uvádí, že ode dne 20. 5. 2019 měl Úřad k dispozici „*téměř úplnou dokumentaci, v níž chyběly pouze žádosti dodavatelů o vysvětlení zadávacích podmínek před podáním nabídek na veřejnou zakázku. Na tuto skutečnost byl zadavatel upozorněn Úřadem ve čtvrtek 23. 5. 2019 a chybějící dokumenty neprodleně doplnil v pondělí 27. 5. 2019 v dodatečné lhůtě.*“. Ve vztahu k žádostem o vysvětlení zadávací dokumentace pak obviněný uvádí, že jejich reprodukované znění měl Úřad k dispozici v rámci vysvětlení zadávací dokumentace, nadto tyto „*nebyly pro projednání a rozhodnutí věci vedené Úřadem pod sp. zn. S0190/2019/VZ relevantní, (...).*“. Uváděná tvrzení Úřad v této souvislosti považuje za nerozhodná, neboť skutečností, že se žádosti o vysvětlení dokumentace nestaly podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci, a tvrzením, že měl Úřad k dispozici „*téměř úplnou dokumentaci*“, nelze zhojit fakt, že zadavatel nedostal své povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona. Závěrem Úřad akcentuje, že mnohé argumenty (dispozici reprodukováním zněním žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, délku a průběh správního řízení, délku prodloužení), které obviněný v odporu předkládá, Úřad již zohlednil při správním uvážení ohledně výše ukládané pokuty v příkazu, když tuto uložil při dolní hranici její zákonné sazby – viz bod 68. odůvodnění tohoto rozhodnutí.
57. Na základě uvedených skutečností Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele, tedy nejpozději do 17. 5. 2019, ale učinil tak až ve dnech 20. 5. 2019, kdy prostřednictvím datových zpráv zaslal projektovou dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, a 27. 5. 2019, kdy prostřednictvím datové schránky doplnil dokumentaci o zadávacím řízení o žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, a to v reakci na usnesení ze dne 23. 5. 2019.

K výroku II. – uložení pokuty

58. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
59. Podle § 270 odst. 5 zákona promlčecí doba činí 5 let, přičemž podle odst. 6 písm. a) téhož ustanovení zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku.
60. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
61. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku došlo dne 18. 5. 2019, tedy den následující po dni, kdy obviněnému marně uplynula lhůta k zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu podle § 252 odst. 1 zákona. Řízení o přestupku bylo zahájeno dnem doručení příkazu, tj. dne 9. 10. 2019. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že ve vztahu k projednávanému přestupku dosud neuplynula promlčecí doba a odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla.

62. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přešupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přešupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
63. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přešupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přešupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
64. Podle § 38 zákona o přešupcích povaha a závažnost přešupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přešupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přešupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti cit. ustanovení zákona o přešupcích, které jsou relevantní k posuzovanému případu).
65. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přešupku“, Úřad dále uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přešupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přešupku. Při posuzování závažnosti přešupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přešupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
66. V rámci posouzení povahy a závažnosti přešupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, neboť obviněný nedodržel zákonnou lhůtu pro zaslání úplné dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, stanovenou citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem). Pokud zadavatel tuto povinnost nedodrží, následkem je skutečnost, že Úřad má ztíženou možnost věc řádně posoudit a rozhodnout o návrhu v co možná nejkratší lhůtě. Uvedený přešupek má proto dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu a z tohoto hlediska se tak nejedná o přešupek bagatelního charakteru.
67. Úřad při zvažování výše pokuty nepřehlídí a v neprospěch obviněného zohledňuje tu skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení byla doplněna až dne 27. 5. 2019, tedy celkem deset dnů ode dne, kdy byl obviněný povinen kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve smyslu § 252 odst. 1 zákona odeslat, přičemž uvedenou délku prodloužení rozhodně nelze (už jen s ohledem na skutečnost, že jde o dvojnásobek původní, zákonem stanovené lhůty) považovat za marginální.
68. V této souvislosti je nicméně třeba uvést, že s ohledem na délku prodloužení doručení projektové dokumentace, která činila jeden pracovní den, neboť byla doručena Úřadu dne 20. 5. 2019, a fakt, že žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace byly Úřadu přístupny alespoň reprodukovatě v rámci vysvětlení zadávací dokumentace (byť právě uvedené nelze v žádném případě považovat za splnění zákonné povinnosti), byl negativní dopad daného pochybení do značné míry limitován, což je okolnost svědčící pro uložení pokuty spíše při dolní hranici její zákonné sazby. Vzhledem k výše uvedenému a rovněž s přihlédnutím k dalším aspektům průběhu správního řízení sp. zn. S0190/2019/VZ, které ve svém důsledku vedly k jeho prodloužení, a to zejména k přerušení správního řízení z důvodu potřeby získání odborných stanovisek, ke kterému Úřad přistoupil, uložil Úřad obviněnému pokutu především s důrazem na její preventivní funkci při spodní hranici její zákonné sazby.

69. Úřad se dále zabýval skutečností, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalším přestupkem (správním deliktem) obviněného. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 6. 2009 č. j. 1 As 28/2009 – 62, popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozsudku NSS konstatoval, že *„soud dovodil, že při trestání správních deliktů týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož, použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázkou vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“*. Soud dále pokračuje tak, že *„[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce needsouzení (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26).“*. Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).
70. Úřad konstatuje, že zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě není přestupek obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k uplatnění institutu souhrnného trestu.
71. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť vychází z maximy, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila“ samu ekonomickou podstatu obviněného. V této souvislosti Úřad přihlédl i k finančním možnostem obviněného a stanovenou pokutu posoudil vzhledem k výši výsledku hospodaření, kterého obviněný dosáhl v uplynulém účetním období. Z výroční zprávy obviněného za rok 2018⁴ vyplývá, že obviněný za uvedené účetní období dosáhl výsledku hospodaření přesahujícího 17 mil. Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu za nespravedlivou).
72. Úřad dále uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Kromě toho

⁴ Dostupné na <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=57776593&subjektId=703613&spis=670103> – pozn. Úřadu

se v konečném důsledku nemusí uložená pokuta projevit (výlučně jen) ve sféře obviněného, neboť je na něm, aby případně využil jiné právní nástroje, pomocí kterých je možno uplatnit nárok na náhradu škody proti konkrétním osobám, které zavinily protiprávní stav, jenž vyústil v uložení pokuty.

73. V souvislosti s uvedeným Úřad doplňuje, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení pravidel stanovených zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložení velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Výši ukládané pokuty v tomto případě Úřad akcentuje zejména preventivní funkci ukládané sankce.
74. V souvislosti s výše uvedeným obviněný v podaném odporu vyjadřuje své přesvědčení, že uložení pokuty v šetřeném případě není způsobilé naplnit preventivní funkci sankce, která je jednou ze zásadních funkcí správního trestání. Obviněný uvádí, že: „[u]ložení pokuty zadavateli přibližně pět měsíců poté, kdy se dopustil jednání, za které je sankcionován, a to navíc po skončení správního řízení v prvním stupni, v jehož rámci k předmětnému jednání došlo, již z hlediska prevence vůči zadavateli postrádá smysl.“. Úřad nesdílí předestřený názor obviněného, přičemž, jak již Úřad uvedl výše, preventivní funkce sankce má směřovat k předcházení porušování zákona do budoucna. Obviněnému ukládaná pokuta by tak v šetřeném případě měla být schopna odradit jej od nesplnění povinností souvisejících se zasláním dokumentace o zadávacím řízení v případných budoucích správních řízeních u Úřadu. K argumentu obviněného ohledně jeho trestání příkazem vydaným téměř pět měsíců po okamžiku spáchání přestupku Úřad uvádí, že při vědomí potřeby reflektovat hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním (k tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015), nepovažuje v šetřeném případě ukládanou pokutu s ohledem na dobu, která uplynula od spáchání přestupku obviněným, tj. v řádu jednotek měsíců, za nepřiměřenou či slovy obviněného za „postrádající smysl“.
75. K argumentu obviněného, že je možné „aby úřad uložil toliko symbolickou pokutu, jejíž výše se limitně blíží nule“ Úřad uvádí, že maximální výše pokuty, kterou mohl obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uložit, činila 1 000 000,- Kč. Úřad neshledal důvody, které by vedly k přehodnocení správního uvážení Úřadu ohledně výše ukládané pokuty. Už jen pro úplnost Úřad dodává, že pokuta je obviněnému ukládána ve výši 0,7 % její maximální možné sazby, což dle názoru Úřadu není ani v rozporu s hodnocením trestaného pochybení coby „*ojedinělého a neúmyslného*“, jak uvádí obviněný.
76. Závěrem tedy Úřad k výši uložené pokuty konstatuje, že tato dle názoru Úřadu naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
77. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

K výroku III. tohoto rozhodnutí

78. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
79. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
80. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
81. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
82. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2019000369.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, 602 00 Brno – Veverí

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy